

אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרוא את שמו שט וככו, שט סיום האותיות, פחת הבעל, וזה שבחתוב כל שפה מחת רגליים. הספלקה כי מן שית וירדה בו ה' מן בעל, ונעשה שפה, כל שפה מחת רגליים.

ויעוד שט, על שם כי מן המינים משיתהו, ויעוד שט, עליו אמר איוב מי שט בפתחות חכמה, וזה י' שפה היה שית, או מי גמן לשכוי בינה, זו ה' מן בעל, ושח הוא הגלגול הראשון של בעל, לאותו שנאמר בו בשגם זה בעל, בשגם זה משה, והרי בארכנו אותו שנאמר בו איז ישיר משה, ומושום זה איז הוותל לקרא בשם יהו"ה. הוותל, שם התחללה של הגלגול קראנון.

וחרפהשותה של האות י' למעללה ממשת (משיח), התפשטה עד הפסירה הששית, דרגתו של יעקב, וזה אבן השתייה שמשם השחת העולם, שנאמר בה ממש רעה אבן ישראל, ואחריו איז, וזהו ממש שפוצרים אחר יעקב, ומושום זה הוותל לקרא בשם יהו"ה. שם ואילך, איז תקרוא וייהו"ה יענה, ומושום זה שפה, אמר שת ה', והם יה"ה, י' מן שית ה' מן בעל, והם אב זאם, שית ר' הבן באמצע, ושלש אותיות נכללו ביעקב. כשבא משה אחר יעקב, השתלה בזו ה' אחרונה ושורחה עלייו יה"ו, ונשתלים בו יהו"ה, ומושום זה ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, אבל למשה ואמר לו י' מ"ה שם י' מ"ה אמר אליהם, מושום שהשתלים יהו"ה במשה, אמר אז הוותל לקרא בשם יהו"ה, שבראשונה, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ואחר שהשתלים

שיית וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרוא את שמו שט וככו' (בראשית ד כה). שט סיומה דאתוון, פחת הבעל, הדרא היא דכתיב (מהלים ח) כל שפה מחת רגליו, אסתלק י' מן שית וגיהית ביה ה' מן בעל ותעביד שפה, כל שפה מחת רגליים.

ויעוד שט על שם (שמות ב כ) כי מן המינים משיתהו, ויעוד שט עלייה אמר איוב (איוב לח לו) מי שט בפתחות חכמה, ורקא י' דבה הוה שית, או מי גמן לשכוי בינה (שם) דא ה' מן בעל, ושית אייה גלגולא קדמאה דה בעל, לההוא דאתمر ביה בשגם זה בעל, בשגם זה משה, ורקא אוקימנא והוא דאתمر ביה (שמות טו א) איז ישיר משה, ובגין דא איז הוותל לקרא בשם יהו"ה (בראשית ד כו). הוותל תפמן בתחלת דגלגולא קדמאה.

ואתפשותה דאת י' לעילא ממשת (נ"א משיח), **אתפשטה** עד ספירה שתיתאה דרגייה דיעקב, ורקא אבן השתייה דמתמן הושתת עלמא, דאתمر בה (שם מט כד) ממש רועה אבן ישראל, ואבתיריה איז, ורקא משה דמדפרקן ליה בתר יעקב, ובгин דא איז הוותל לקרא בשם יהו"ה, מתמן ואילך איז תקרוא וייהו"ה יענה (עשה נה ט). ובгин דא שפה, בתר שת ה', וAINION יה"ה, י' מן שית ה' מן בעל, ואינון אבא ואימה, שית ו' ברא באמצעתה, ותלה תא אתוון אתקלilio ביעקב, כד אתה משה בתר יעקב אשפליים ביה ה' בתראה, ושריא (דף קכ ע"א) עלייה יה"ו, ואשפליים ביה יהו"ה, ובгин דא ושמי יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו ג). אבל למשה ואמרו ל' י' מ"ה שם י' מ"ה אומר אליהם (שם ג י). בגין דאשפלים אליהם (שם ג י). בגין

דאשפלים יהו"ה במשה, אמר איז הוותל לקרא בשם יהו"ה, דבקדמיה